

“Pica o canteiro pedra,
a que onte foi tecida
na erguida voz do poeta
pra verba da cantiga.

Recende a terra a Virxen.
Entre o sol vén vindo o vento.
A comida vai chegando,
a boroa sabe a trigo.
Espáíase en paz o tempo
Farto!”

“Pica o canteiro pedra”, *Palabra no tempo* (1963)

“Deuse a coñecer co libro *Palabra no tempo*, de feitío en certo xeito revolucionario, sobre todo polos seus recursos expresivos”.

Historia da literatura galega (1984), Francisco Fernández del Riego

MARÍA MARIÑO

(Noia, 1907– Seoane do Courel, 1967)

Foi unha escritora e poeta galega que publicou en galego e castelán. Viviu en varias vilas galegas e do País Vasco ata chegar a Parada, en Seoane do Courel, onde pasou gran parte da súa vida. A súa creación en galego recóllese en dúas obras que se caracterizan por un estilo intimista e autodidacta moi influenciado pola natureza que a rodeaba no Courel.

GRANDES ÉXITOS

1963

Palabra no tempo (1963) é unha obra de cadencia intimista e poesías vinculadas á terra e á súa existencia. No eido lingüístico rompe as estruturas do idioma e establece novas relacións semánticas.

Verba que comenza (1990) é unha obra conformada por vinte e sete poemas publicados de maneira póstuma. Esta edición promovérona Uxío Novoneyra e Avilés de Taramancos, e nela podemos atopar os escritos dunha María Mariño na etapa final da súa vida.

1990

O conxunto da súa poesía recolleuse no libro *Obra completa* (1994).

